

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง เพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นงานเชิงปริมาณ (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ สํารวจเพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย กรณีศึกษาที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเปรียบเทียบเพศวิถีในเรื่องค่านิยมทางเพศของนักศึกษา เพศชายกับเพศหญิง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด และนักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับนักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาชายและหญิงระดับปริญญาบัณฑิตทุกชั้นปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย สุ่มจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชาย หญิง ทุกชั้นปี จาก คณะครุศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ และวิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กำหนด ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) (ชัยสิทธิ์ เฉลิมมี ประเสริฐ, 2544) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ เท่ากับ 5 % (0.05)

ขนาดของประชากร คือ จำนวนนักศึกษาปีการศึกษา 2553 ระดับปริญญาบัณฑิต
ผู้ชายและผู้หญิง ทุกชั้นปี เท่ากับ 18683 คน

(<http://www.ssru.ac.th/ssrureport/showdata4.php>)

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= 18,683/1+18,683(0.05)^2 \\ &= 391.60 \text{ คน} \end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 392 คน แต่เพื่อความสมบูรณ์
ของข้อมูลและงานวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนนักศึกษาทั้งหมด 400
คน

การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random
Sampling) และสุ่มนักศึกษา แต่ละคณะหรือวิทยาลัย ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random) ได้
นักศึกษาทั้งหมด 400 คน

หาขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะหรือวิทยาลัย โดยการเทียบสัดส่วนจากจำนวน
นักศึกษาทั้งหมดของแต่ละคณะและวิทยาลัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะหรือวิทยาลัย

คณะ/วิทยาลัย	จำนวนน.ศ. (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะวิทยาการจัดการ	5743	120
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2611	54
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3422	72
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1505	32
คณะศิลปกรรมศาสตร์	1330	28
คณะครุศาสตร์	1242	26
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ	2148	44
วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ	356	14
วิทยาลัยนานาชาติ	326	10
รวม	18683	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศ ของ อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข จากงานวิจัย ระดับดัชนีบัณฑิต เรื่อง การพัฒนารายวิชาสหศาสตร์ใน หมวดศึกษาทั่วไป เพื่อสร้างความตระหนักทางเพศวิถีของนักศึกษาปริญญาบัณฑิต (2553) แบบสอบถาม ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

รายละเอียดเครื่องมือในการวิจัย มีดังนี้

1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ กำลังศึกษา คณะหรือวิทยาลัยที่นักศึกษาเรียน ภูมิภาคเนาเดิม ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่นักศึกษาได้รับจากผู้ปกครอง และลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบัน

2) แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ เนื้อหาครอบคลุมหัวข้อ ดังนี้

- พัฒนาการทางเพศ
- สุขภาพทางเพศ
- พฤติกรรมทางเพศ
- สัมพันธภาพ
- สังคมและวัฒนธรรม
- บทบาททางเพศ

แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศของนักศึกษา มี จำนวน 40 ข้อ คำถามมีความหมายทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งตามแบบมาตราวัดของลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale)

กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบได้ 5 ตัวเลือก คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำถามที่มีความหมายทางด้านบวก

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน
- ไม่เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน
- ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน
- เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน

คำถามที่มีความหมายด้านลบ

- ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 5 คะแนน
- ไม่เห็นด้วย ให้ 4 คะแนน
- ไม่แน่ใจ ให้ 3 คะแนน
- เห็นด้วย ให้ 2 คะแนน
- เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ 1 คะแนน

คำถามในแบบสอบถาม มี 40 ข้อ ผู้ตอบมีโอกาสได้คะแนนสูงสุด เท่ากับ 200 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 40 คะแนน โดยใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนนที่จะแสดงทิศทางค่านิยมบวกหรือเห็นด้วย และค่านิยมลบหรือไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วย มีดังนี้

ระดับความสำคัญ 1.00 -1.49 (คะแนนระหว่าง 40.0-72.00) ค่านิยมเชิงลบ

ระดับความสำคัญ 1.50-2.49 (คะแนนระหว่าง 72.01-104.00) ค่านิยมเชิงลบ

ระดับความสำคัญ 2.50-3.49 (คะแนนระหว่าง 104.01-136.00) ค่านิยมเชิงลบ

ระดับความสำคัญ 3.50-4.49 (คะแนนระหว่าง 136.01-168.00) ค่านิยมเชิงบวก

ระดับความสำคัญ 4.50-5.00 (คะแนนระหว่าง 168.01-200.00) ค่านิยมเชิงบวก

3) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ โดยพัฒนา มาจากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมพฤติกรรมเสี่ยงที่อาจเกิดอันตรายหรือมีผลเสียกับนักศึกษา และ

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยจำนวน 25 ข้อ โดยสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา คำถามเป็นลักษณะแบบตรวจสอบรายการ ทั้งด้านบวกและด้านลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำถามด้านบวก

- ปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวันให้ 2 คะแนน
- ปฏิบัติเป็นบางครั้งหรือปฏิบัติเกือบทุกสัปดาห์ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติให้ 0 คะแนน

คำถามด้านลบ

- ปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวันให้ 0 คะแนน
- ปฏิบัติเป็นบางครั้งหรือปฏิบัติเกือบทุกสัปดาห์ให้ 1 คะแนน
- ไม่เคยปฏิบัติให้ 2 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา สร้างโดย อุดมพร ยิ่งไพบูลย์สุข (2553) ได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้สร้างแบบสอบถาม ได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาในแต่ละข้อคำถามและตัดสินว่าข้อความใดเป็นคำถามเชิงบวก และเชิงลบ แล้วปรับแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยผู้สร้างแบบสอบถาม ได้นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 30 คน และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ .826

แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา เป็นการถามสิ่งที่เป็นประสบการณ์จริง ว่า ปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติเกือบทุกวัน ปฏิบัติเป็นบางครั้งหรือปฏิบัติเกือบทุกสัปดาห์ ไม่เคยปฏิบัติ มีพฤติกรรมทางเพศ ทั้งหมด 25 ข้อ และผู้สร้างแบบสอบถามได้นำไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และสำนวนภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้แบบสอบถามมีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้จริง

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพศวิถีของนักศึกษาในเขตรัตนโกสินทร์ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก วิทยาลัยพยาบาลและสุขภาพ ถึงคณบดีคณะต่างๆหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ในงานวิจัยครั้ง
2. เมื่อได้รับหนังสือตอบรับและให้ความร่วมมือแล้ว คณะผู้วิจัยได้ประชุมกับผู้ช่วยวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในงานวิจัยและวิธีการในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 400 ฉบับ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลโดยก่อนเก็บข้อมูล คณะผู้วิจัย ชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจ และสามารถตอบแบบสอบถามได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติบรรยาย

1. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. นำลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล มาวิเคราะห์หา ค่าจำนวน และร้อยละ
3. แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ .นำมาหา ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ นำมาหา ค่าจำนวน และร้อยละ

สถิติวิเคราะห์

การเปรียบเทียบเพศวิถีของนักศึกษา เพศชายกับเพศหญิง นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ กรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัด และนักศึกษาที่พักอาศัยกับบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือญาติกับ นักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าบ้านอยู่ตามลำพัง โดยการหาค่าที (t-test)